

แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

๑. ความเป็นมาและบทสรุปผู้บริหาร.....	๑
๒. การจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕.....	๔
๒.๑ หลักการและเหตุผล.....	๔
๒.๒ วัตถุประสงค์.....	๕
๒.๓ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน.....	๕
๒.๔ การประมวลข้อมูลวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง.....	๕
๒.๔.๑ สรุปสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน.....	๕
๒.๔.๒ สรุปตารางข้อมูลพันธกรณีระหว่างประเทศ กฎหมาย แนวปฏิบัติ ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน.....	๗
๑) สรุปพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา.....	๘
๒) กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศ.....	๑๑
๓) การดำเนินการด้านหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในต่างประเทศ.....	๑๔
๔) ข้อสังเกตเชิงสรุปที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม.....	๑๖
๕) รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒.....	๑๗
๖) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง.....	๑๙
๒.๔.๓ สรุปผลจากการอภิปรายกลุ่มย่อยในการสัมมนาในโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน.....	๒๓
๓. แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕.....	๒๘
๔. ภาคผนวก	
๔.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน.....	๔๙
๔.๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน.....	๕๒
๔.๓ สรุปยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕.....	๕๔

.....

๑. ความเป็นมาและบทสรุปผู้บริหาร

แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๓ /๒๕๖๐ และมีภารกิจสำคัญในการดำเนินการพัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม ตลอดจนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอน ตลอดจนการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชน การศึกษา การสำรวจ การวิจัย และการประเมินผล และการพัฒนาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างเครือข่ายสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษาและดำเนินการส่งเสริมการศึกษา และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา เพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนให้มีความรู้ความเข้าใจและสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

โดยคณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนในขณะนั้น ได้พิจารณาดำเนินการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนขึ้นให้สอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ในการสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน สื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมทั้งผลงานสำคัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อสาธารณชนอย่างถูกต้องและทั่วถึง ในกลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม โดยมีการจัดประชุมเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีความเชี่ยวชาญในหลากหลายด้าน ได้แก่ ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ด้านการสื่อสารสาธารณะ ด้านสิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม และด้านธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน เป็นต้น ซึ่งได้มีการร่วมพิจารณาข้อมูลด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการประมวลสถานการณ์ ผลการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาที่ผ่านมา และข้อสังเกตจากหน่วยงานด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน รวมทั้งข้อเสนอแนะจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

นอกจากนี้คณะอนุกรรมการ ฯ ในขณะนั้น ยังได้มีการจัดสัมมนาการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนขึ้น เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมวายุภักษ์ ๗ ชั้น ๕ ศูนย์ประชุมวายุภักษ์โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร โดยเชิญผู้เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และกลุ่มเปราะบางในสังคม เข้ามาร่วมในการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และมีกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม เช่น การสร้างหลักสูตรและการฝึกอบรมด้าน สิทธิมนุษยชน ตลอดจนการสร้างเครื่องมือและแหล่งเรียนรู้เพื่อ

การศึกษาเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องเหมาะสมและตอบสนองต่อบริบทที่หลากหลายในทุกภาคส่วนของสังคม

จากนั้นคณะอนุกรรมการ ฯ ได้นำเสนอแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้านบริหาร ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนดังกล่าว และมอบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย ดำเนินการปรับปรุงแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามความเห็นที่ประชุม ซึ่งภายหลังจากการดำเนินการปรับปรุงแล้ว จึงได้แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ประกอบด้วย ๘ กลยุทธ์ ๒๔ กิจกรรม ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

(การสร้างความรู้ความเข้าใจ)

มีกิจกรรมได้แก่

๑) การสร้างหลักสูตร Human Rights Executive Program (HREP) และการจัดฝึกอบรม

๒) การบูรณาการการนำเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชนไปบรรจุไว้ในหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูงที่จัดโดยองค์กรอื่น

๓) การสร้างหลักสูตรและคู่มือสิทธิมนุษยชนต้นแบบ (โดยการติดตาม ทบทวนและปรับปรุง หลักสูตรที่ กสม. เคยจัดทำมา และของหน่วยงานในภาคการศึกษาอื่น ๆ)

๔) โครงการนำร่องในการขับเคลื่อนหลักสูตรต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชนและสร้างแหล่งเรียนรู้ (การสร้างความตระหนัก) มีกิจกรรมได้แก่

๑) สร้างแหล่งเรียนรู้สิทธิมนุษยชนในชุมชนและสถาบันการศึกษา

๒) การสร้างเครื่องมือเพื่อการสื่อสารเรื่องสิทธิมนุษยชนในรูปแบบต่าง ๆ

๓) การประประกวदनวัตกรรมการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชน (Human rights Innovative Learning)

กลยุทธ์ที่ ๓ ค้นหา สนับสนุน ส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL)

(การสร้างความตระหนัก) มีกิจกรรมได้แก่

๑) การสร้างบุคคลต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL)

กลยุทธ์ที่ ๔ การสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน (การสื่อสารสาธารณะ)

กลยุทธ์ที่ ๕ ติดตาม วิเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะ และเข้าไปมีส่วนร่วมในแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของหน่วยงานต่าง ๆ และจัดทำแผนความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ

(การสร้างความรู้ความเข้าใจ) มีกิจกรรมได้แก่

๑) จัดทำรายงาน บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ ความก้าวหน้าประจำปี ในด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

๒) การจัดทำแผนความร่วมมือด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ ๖ ขยายประเด็นสิทธิมนุษยชนจากวาระโลกเพื่อสร้างความรับรู้และผลักดันให้เกิดการดำเนินการให้สอดคล้องตามวาระโลก

(การสื่อสารสาธารณะ) มีกิจกรรมได้แก่

๑) บูรณาการให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา อยู่ในการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุSDGs และ UNGP

๒) ส่งเสริมการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุSDG เป้าหมายที่ ๔ และ UNGP

กลยุทธ์ที่ ๗ จัดให้มีศูนย์กลางการบูรณาการและการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub)

(การสร้างความรู้ความเข้าใจ) มีกิจกรรมได้แก่

๑) จัดตั้งศูนย์กลางการบูรณาการและการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาในสำนักงาน กสม.

๒) จัดทำฐานข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

๓) จัดให้มีการประชุมเสวนากับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อหาความร่วมมือในประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา

๔) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาและขอแนะนำต่อทุกภาคส่วนว่าด้วยวิธีการ บูรณาการสิทธิมนุษยชนศึกษาเข้าไปในกิจกรรมของภาคส่วนนั้นๆ

กลยุทธ์ที่ ๘ สร้างดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ใน รัฐกิจ ธุรกิจ ประชากิจ (การสร้างความตระหนัก)

๑) จัดทำแผนโครงการเพื่อจัดทำดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ร่วมกับสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชน

ทั้งนี้ ภายหลังที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทุกชุดซึ่งแต่งตั้งก่อนวันบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวรวมถึงคณะกรรมการส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ลง แต่เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งมีหน้าที่และอำนาจสำคัญในการดำเนินการพัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ตลอดจนดำเนินการส่งเสริมการศึกษา และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนให้มีความรู้ ความเข้าใจและสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน ซึ่งคณะทำงานด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ได้ดำเนินการตามแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนร่วมกับหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องของสำนักงาน กสม. และหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องภายนอกจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และกลุ่มเปราะบางในสังคม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและสร้างเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้ตระหนักถึงคุณค่าในการเคารพสิทธิมนุษยชนอันเป็นเป้าหมายสูงสุด ต่อไป

๒. การจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

๒.๑ หลักการและเหตุผล

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนถือกำเนิดขึ้นพร้อมกับการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจร่วมกันในหลักการสิทธิมนุษยชนจนนำไปสู่การยอมรับและเกิดวัฒนธรรมการเคารพสิทธิมนุษยชนขึ้นในที่สุด นับแต่นั้นเป็นต้นมาหลักการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนก็ถูกบรรจุไว้ในกติการะหว่างประเทศและพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนทุกฉบับ อีกทั้งสหประชาชาติยังได้ขยายหลักการดังกล่าวไปสู่แนวทางปฏิบัติมากขึ้น ดังที่ปรากฏในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคมในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล (Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms) และปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (United Nations Declaration on Human Rights Education and Training) ตลอดจนการผลักดันการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษาลงในเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ด้านการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้รับความรู้และทักษะด้านสิทธิมนุษยชนในมิติต่าง ๆ อย่างหลากหลายและมีส่วนร่วม อันจะนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ (พ.ศ. ๒๕๗๓) เป็นต้น

ในประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ ยังคงให้ความสำคัญคุ้มครองหลักการสิทธิมนุษยชนที่ว่าด้วยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล อีกทั้งยังบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจประการหนึ่งในการสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน ตามมาตรา ๒๔๗ (๕) อันเป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาให้กระจายสู่วงกว้างในสังคมและครอบคลุมทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ด้านการศึกษา ที่มีข้อเสนอให้พัฒนาหลักสูตรและโครงสร้างทางการศึกษา ที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนบริบทของท้องถิ่นและเอื้อต่อสิทธิในการศึกษาของคนกลุ่มเฉพาะ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย

สำหรับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ถือเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติที่มีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนตามหลักการปารีส ได้กำหนดการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนไว้ในยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน สื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมทั้งผลงานสำคัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อสาธารณชนอย่างถูกต้องและทั่วถึง และกลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม อีกทั้งยังมุ่งเน้นผลักดันให้แผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติโดยการจัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน มีอำนาจหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือการเร่งจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายและเหมาะสม

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าทุกฝ่ายล้วนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนโดยจำเป็นต้องเร่งดำเนินการให้ครอบคลุมแก่กลุ่มเป้าหมายทุกภาคส่วนในสังคม โดยคำนึงถึงบริบทและวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม ดังนั้นเพื่อการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์และหน้าที่อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงควรที่จะต้องเร่งจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนซึ่งยึดโยงกับแนวทางและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ สถานการณ์การส่งเสริมสิทธิ

มนุษยชนในประเทศ แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีการกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้ ตลอดจนครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายและเหมาะสม โดยให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดังกล่าว

๒.๒ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้มีการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนโดยมีการกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้ ตลอดจนครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายและเหมาะสม

๒) เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับแนวทางและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ สถานการณ์การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศ แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในแนวทางการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนซึ่งสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนตอบสนองต่อความหลากหลายและการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย

๒.๓ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนในขณะนั้น

๑) ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอน ตลอดจนการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชน การศึกษา การสำรวจ การวิจัย และการประเมินผล และการพัฒนาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างเครือข่ายสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา

๒) ดำเนินการพัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม

๓) ดำเนินการส่งเสริมการศึกษา และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย

๒.๔ การประมวลข้อมูลวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๑ สรุปสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

(๑) สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศ

๑) การดำเนินงานของโครงการโลกด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ทั้ง ๓ ระยะ (ค.ศ. 2005 – 2019) และ ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม ที่มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทั้งศาล อัยการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนสื่อมวลชน และการคำนึงกลุ่มเปราะบาง ที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

๒) ความพยายามในการบูรณาการสิทธิมนุษยชนศึกษากับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ค.ศ. 2030 และความก้าวหน้าของการจัดทำหลักสูตรสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศที่มุ่งเน้นการจัดทำคู่มือและสื่อการเรียนการสอนควบคู่กับใช้สื่อออนไลน์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการมุ่งเน้นการดำเนินโครงการให้เป็นไปเป็นไปตามหลัก SMART goals คือ S = Specific (มีความชัดเจน) M = Measurable

(สามารถวัดได้) A = Attainable (สามารถบรรลุได้) R = Realistic (อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง) T = Timely (มีกำหนดเวลาแน่นอน)

(๒) สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในประเทศ

ในภาพรวมพบว่าการผนวกสิทธิมนุษยชนศึกษาไว้ในเนื้อหาบทเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยปรากฏในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ กลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตลอดจนมีการสอนวิชาสิทธิมนุษยชนเป็นวิชาเลือกและวิชาบังคับในระดับมหาวิทยาลัย ในคณะต่างๆ เช่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เกษตรกรรม และในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สอนอบรม ครู อาจารย์ โดยมีสาระเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ หลักการ ปรัชญา และกลไกที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิมนุษยชนมีการอบรม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ศาลยุติธรรมได้ให้การอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ราชทัณฑ์ รวมทั้งบุคลากรฝ่ายตุลาการ

(๓) ข้อท้าทายในประเทศที่ยังต้องเร่งดำเนินการ

๑) รัฐเล็งเห็นความสำคัญของการมุ่งพัฒนาหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาระดับโรงเรียนให้เข้าใจง่ายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและขยายการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชนในระดับมหาวิทยาลัยให้เข้มข้นยิ่งขึ้นเพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจในเชิงลึก ตลอดจนความจำเป็นในการเร่งพัฒนาบุคลากร ครู อาจารย์ในด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา โดยการแสวงหาความร่วมมือกับหุ้นส่วนต่างๆ ที่สนใจ นอกจากนี้

๒) การคำนึงถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการพัฒนากลไกกำกับดูแลกันเองของสื่อให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นโดยควรมุ่งแก้ไขปัญหา จรรยาบรรณในการไม่นำเสนอข่าวที่นำมาซึ่งการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง และความเกลียดชัง

๓) ในขณะเดียวกันชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ในทุกภาคส่วนของประเทศและกลุ่มเปราะบางในสังคมยังต้องได้รับการอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษาเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าไม่มีใครที่ถูกกลั่นแกล้ง และทุกชุมชนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพได้

๔) แม้เจ้าหน้าที่ทุกระดับจะได้รับการอบรมด้านสิทธิมนุษยชน แต่หลักการและมาตรฐานเรื่องสิทธิมนุษยชนยังไม่ได้มีการปฏิบัติเท่าที่ควร เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายที่จำเป็นต้องได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องได้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ และผู้พิพากษา ทนาย รวมถึงบุคลากรทางทหาร

๕) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการกิจด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนมาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาของการไม่มีแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในระยะยาวและการขาดตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ขาดความยืดหยุ่นกับบริบทและสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้บางโครงการขาดความต่อเนื่อง และการบูรณาการ ขาดการวิเคราะห์และทบทวนแผนการปฏิบัติ จนไม่สามารถชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการได้อย่างชัดเจน ส่งผลไปสู่การไม่สามารถกำหนดเป้าหมายและความสำเร็จของการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในภาพรวมได้

๒.๔.๒ สรุปตารางข้อมูลพันธกรณีระหว่างประเทศ กฎหมาย แนวปฏิบัติ ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑) สรุปพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา

๒) กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศ

๓) การดำเนินการด้านหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในต่างประเทศ

๔) ข้อสังเกตเชิงสรุปที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองและคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๕) รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒

๖) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

สรุปพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา

ลำดับ	พันธกรณี	รายละเอียด	หมายเหตุ
๑.	บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	๑. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ข้อ ๒๖) ๒. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม (ข้อ ๑๓) ๓. อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (ข้อ ๑๐) ๔. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (ข้อ ๒๙) ๕. อนุสัญญาว่าด้วยประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ข้อ ๗) ๖. อนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และการประติบัติหรือการลงโทษอันที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ข้อ ๑๐) ๗. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (ข้อ ๔ และ ข้อ ๕) ๘. อนุสัญญาว่าด้วยประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติทั้งหมดคนงานและสมาชิกของครอบครัว (ILO) (ข้อ ๓๓) ๙. ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. ๑๙๙๓ ข้อย่อย ๓๓-๓๔ และ ข้อ ๗๔-๘๒)	แหล่งข้อมูล (https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/099/55/PDF/G1409955.pdf?OpenElement)
๒.	โครงการโลกด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Word Programme of Human rights Education)	โครงการโลกด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ มีที่มาจากกรอบการดำเนินการด้านการบริหารและการปฏิรูปการศึกษาของสหประชาชาติ (ค.ศ. ๑๙๙๕ - ๒๐๐๔) โดยนำกรอบความร่วมมือด้านการศึกษาดังกล่าว (ค.ศ. ๒๐๐๔) ปัจจุบันมีการดำเนินการมาแล้ว ๓ โดยในครั้งที่ ๓ มีเป้าหมายคือถอดกรอบการดำเนินการในครั้งที่ ๑ และ ๒ คือ การบูรณาการสิทธิมนุษยชนศึกษาในระบบโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตลอดจนการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และทหาร ทั้งนี้ในครั้งที่ ๓ ยังมุ่งเน้นให้มีความสำคัญกับการฝึกอบรมสิทธิมนุษยชนศึกษาแก่ผู้ทำงานด้านสื่อมวลชนและนักข่าวอีกด้วย	ระยะที่ ๑ (ค.ศ. ๒๐๐๕ - ๒๐๐๙) มุ่งเน้นการบูรณาการสิทธิมนุษยชนศึกษาในระบบโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ระยะที่ ๒ (ค.ศ. ๒๐๑๐ - ๒๐๑๔) มุ่งเน้นสิทธิมนุษยชนศึกษาในระดับอุดมศึกษาและการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับครูและนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และทหาร

สรุปพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา

ลำดับ	พันธกรณี	รายละเอียด	หมายเหตุ
			ระยะที่ ๓ (ค.ศ. ๒๐๑๕ - ๒๐๑๙) มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมสิทธิมนุษยชนศึกษาแก่ผู้ทำงานด้านสื่อมวลชนและนักข่าว
๓.	ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (United Nations Declaration on Human Rights Education and Training)	มีทั้งสิ้น ๑๔ ข้อ โดยรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้ ๑. หลักการและความสำคัญของสิทธิมนุษยชนศึกษา (ข้อ ๑, ๒, ๔) ๒. กลุ่มเป้าหมาย (ข้อ ๓, ๕, ๗) - ในระบบการเรียนสอน ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงระดับอุดมศึกษา - คำนี้ถึงกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มด้อยโอกาส - ครูและบุคลากรทางการศึกษา - ข้าราชการตุลาการ เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ครู นักศึกษา และภาคเอกชน ๓. การคำนึงถึงความหลากหลายและบริบทที่แตกต่างกัน (ข้อ ๕) ๔. การใช้ศิลปะ เทคโนโลยี และช่องทางทางการสื่อสารสมัยใหม่ (ข้อ ๖) ๕. หน้าที่ของรัฐในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษา (ข้อ ๗, ๘, ๙, ๑๓, ๑๔) - การบูรณาการในสถานศึกษาและการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม (ข้อ ๘) - ความสำคัญของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติติดตามหลักการปารีส (ข้อ ๙) ๖. ความสำคัญของทุกภาคส่วนและภาคเอกชน (ข้อ ๑๐) ๗. ความร่วมมือระหว่างประเทศ (ข้อ ๑๑, ๑๒)	๑. รับรองโดยมติที่ประชุมใหญ่สมัชชาแห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ๒. มีการประชุมระดับสูง ณ สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ โดย
๔.	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ค.ศ. 2030	๑. เป้าหมายการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	มีการประชุมระดับสูง ณ สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ โดย

สรุปพันธกิจระหว่างประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา

ลำดับ	พันธกิจ	รายละเอียด	หมายเหตุ
		กลยุทธ์ ที่ ๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	ที่ประชุมเน้นย้ำความสำคัญและ การบูรณาการเข้ากับเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนแห่ง สหประชาชาติ ตามเป้าหมายที่ ๔ กลยุทธ์ที่ ๔.๗

กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศ

ลำดับ	กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
๑.	๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๕)	หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๕) “สร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน”
๒.	๒. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑)	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการจากแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) ด้านการศึกษา - พัฒนาหลักสูตรและโครงสร้างทางการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน บริบทของท้องถิ่นและเอื้อต่อสิทธิในการศึกษาของกลุ่มเฉพาะ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต - สร้างการยอมรับในโรงเรียนและสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัย สร้างการยอมรับในอัตลักษณ์และสร้างการมีส่วนร่วมในโรงเรียน อีกทั้งควรปรับเปลี่ยนและสร้างความเข้าใจในเรื่องของผู้มีความหลากหลายทางเพศในวิชาสุศึกษา - จัดให้มีหลักสูตรด้านศีลธรรม จริยธรรม การเคารพสิทธิผู้อื่น หน้าที่พลเมือง กฎหมายเบื้องต้น ทักษะชีวิต วัฒนธรรมไทยและท้องถิ่น และการมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ให้เด็กได้สร้างจิตสำนึกและตระหนักในสิทธิของผู้ผู้อื่นมากขึ้น ด้านกระบวนการยุติธรรม - ส่งเสริมความรู้และการเข้าถึงสิทธิด้านกระบวนการยุติธรรมของประชาชนทั่วไป ผู้สูงอายุคนพิการและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ทั้งในเรื่องของความรู้เรื่องกฎหมาย สิทธิในการรับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ รวมทั้งเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนชาวไทย - มุ่งเน้นการพัฒนาหลักจริยธรรมของบุคลากรด้านกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ บุคลากร ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วย ส่งเสริมการทำงานด้านกระบวนการยุติธรรมที่ยุติ หลักนิติธรรม (Rule of Law) ส่งเสริมการใช้ธรรมาภิบาลในการบริหารงานด้านกระบวนการยุติธรรมในทุก หน่วยงานและทุกระดับการปฏิบัติงาน และส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมที่ดำรงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากขึ้น โดยผลักดันเรื่องดังกล่าวให้ออกเป็นแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศไทย

ลำดับ	กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
๓.	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ - ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะทางสังคมที่เหมาะสมพัฒนาหลักสูตรการสอนที่อิงผลงานวิจัยทางวิชาการและปรับปรุงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญด้านต่างๆ อาทิ ทักษะทางสมอง ทักษะด้านความคิด ความจำ ทักษะการควบคุมอารมณ์ ทักษะการวางแผนและการจัดระบบทักษะการรู้จักประเมินตนเอง - ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศไทยอย่างเข้มแข็งโดยส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ มีการเผยแพร่งานวิจัยสู่สาธารณะ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการวิจัยร่วมกับชุมชนในการแก้ปัญหาและตอบโจทย์การพัฒนาในพื้นที่ - ส่งเสริมให้ผู้ผลิตสื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงและอยู่บนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชน รวมทั้งสร้างกระแสเชิงบวกในการสร้างสรรค์และลดความขัดแย้งในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม - ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน - พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการดูแลสิ่งแวดล้อมภายใต้ปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม ในการดำเนินงานร่วมกับภาครัฐ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่มีธรรมาภิบาลในการบริหารงานมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับภาครัฐและชุมชน สนับสนุนการจัดตั้งกลไกและกองทุนเพื่อการฟื้นฟู เยียวยา และชดเชยแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเยียวยาในระยะสั้น และระยะยาว ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการจัดตั้งประเพณีมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย - ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงความเป็นธรรม โดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และพัฒนาบุคลากรคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรมและความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน

กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิมนุษยชนศึกษาในประเทศ

ลำดับ	กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
		- พัฒนากลไกการกำกับดูแลและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชนของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา - ยกระดับมาตรฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยให้สามารถปรับตัวตามกลไก กฎระเบียบ ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลกและมาตรฐานสากลต่าง ๆ อาทิ กฎการค้ามนุษย์และการใช้แรงงานทาส รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (Trafficking in Person Report: TIP Report) ระเบียบการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (Illegal, Unreported, and Unregulated (IUU) Fishing) รวมทั้งกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
๔.	ยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มุ่งการทำงานร่วมกับเครือข่ายภายในประเทศและพันธมิตรในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการสร้างพลัง (Synergy) ในการทำงานร่วมกัน กลยุทธ์ที่ ๓.๑ พัฒนาการดำเนินงานและจัดให้มีแผนการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ส่งเสริมให้สถาบันวิชาการในท้องถิ่นเป็นที่พึ่งของชุมชนเพื่อการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน สื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมทั้งผลงานสำคัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อสาธารณชนอย่างถูกต้องและทั่วถึง กลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายเหมาะสม

การดำเนินการด้านหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในต่างประเทศ

ลำดับ	ประเทศ	รายละเอียด/จุดเด่น	หมายเหตุ
๑.	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ออสเตรเลีย	จัดทำคู่มือและหลักสูตรด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา โดยสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ และเผยแพร่คู่มือและหลักสูตรลงในเว็บไซต์เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น - สิทธิมนุษยชนศึกษาในโรงเรียน - ครู - นักเรียน ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับมัธยม - อาชีวศึกษา - สิทธิมนุษยชนศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายภาคประชาชน - สิทธิมนุษยชนศึกษากับกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเปราะบาง (ผู้พิการ) - สิทธิมนุษยชนศึกษากับภาคธุรกิจ	แหล่งข้อมูล - เว็บไซต์ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติออสเตรเลีย https://www.humanrights.gov.au/human-rights-education-and-training
๒.	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เดนมาร์ก	จัดทำคู่มือสิทธิมนุษยชนศึกษาซึ่งประกอบด้วย ความหมาย การจัดทำแผน และรูปแบบการจัดกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ลงในเว็บไซต์เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยมีหลักการสำคัญ ๑๐ ประการ ของสิทธิมนุษยชนศึกษา ได้แก่ ๑. สร้างความรู้ทักษะค่านิยมและทัศนคติ ๒. สร้างและส่งเสริมวัฒนธรรมสากลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ๓. เชื่อมโยงหลักการและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเพิ่มขีดความสามารถ ๕. ส่งเสริมความรับผิดชอบและหลักนิติธรรม ๖. ส่งเสริมการไม่เลือกปฏิบัติความเสมอภาคและการคุ้มครองผู้ด้อยโอกาส ๗. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ๘. ดำเนินถึงบริบทและความหลากหลายในแต่ละท้องถิ่น ๙. ใช้วิธีการเรียนแบบโต้ตอบและมีส่วนร่วม ๑๐. วางแผนและจัดการให้ดี	แหล่งข้อมูล - เว็บไซต์ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเดนมาร์ก https://www.humanrights.dk/sites/humanrights.dk/files/media/dokumenter/udgivelser/hre_eng.pdf

การดำเนินการด้านหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในต่างประเทศ

ลำดับ	ประเทศ	รายละเอียด/จุดเด่น	หมายเหตุ
๓.	กรอบความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia Pacific Forum of National Human Rights Institutions - APF)	๑. จัดทำคู่มือสิทธิมนุษยชนศึกษาสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมหรือหลักสูตรด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ได้แก่ ๑) การเรียนรู้หลักการและทฤษฎีด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ๒) การศึกษาสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ๓) การวางแผนและการปฏิบัติ โดยเน้นการมีส่วนร่วมและกระบวนการที่หลากหลาย และให้กลุ่มเป้าหมายเป็นศูนย์กลาง ๔) การมุ่งเน้นการประเมินผล ๒. มุ่งเน้นกิจกรรมหรือหลักสูตรด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ให้เป็นไปตามหลัก SMART goals คือ S = Specific (มีความชัดเจน) M = Measurable (สามารถวัดได้) A = Attainable (สามารถบรรลุได้) R = Realistic (อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง) T = Timely (มีกำหนดเวลาแน่นอน)	แหล่งข้อมูล - เว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก http://www.asiapacificforum.net/resources/human-rights-education-manual/
๔.	กิจกรรมด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอื่น ๆ ในกรอบ APF	ทุกประเทศที่มีการดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา โดยมุ่งเน้นตามความต้องการและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่แตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละประเทศ เช่น นิวซีแลนด์ - มุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบสื่อดิจิทัล การให้ความสำคัญกับสิทธิคนพิการ จอร์แดน - มุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้หลากหลายช่องทาง มีกิจกรรมผ่านแคมเปญการณรงค์ การประกวดและช่องทางสื่อวิทยุและสื่อออนไลน์ มุ่งเน้นประเด็นสิทธิการเลือกตั้ง บังคลาเทศ - มุ่งเน้นสร้างหลักสูตรในโรงเรียนเกี่ยวกับสิทธิสตรี เกาหลีใต้ - มีการสร้างภาพยนตร์ด้านสิทธิประเภทต่าง ๆ กิจกรรมการประกวด มีหลักสูตรสิทธิออนไลน์สำหรับนักเรียน มุ่งเน้นการออกแบบตัวชี้วัดและการประเมินผล	แหล่งข้อมูล - ข้อมูลจากการฝึกอบรม APF Human Rights Education Blended Learning Programme August - October 2016

ข้อสังเกตเชิงสรุปที่เกี่ยวข้อของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองและคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ลำดับ	คณะกรรมการ	รายละเอียด	หมายเหตุ
๑.	คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง	- การฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ และผู้พิพากษา ในประเด็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงต่อสตรี - การฝึกอบรมให้ความรู้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายและบุคลากรทางทหาร ในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ - การฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่ ผู้พิพากษา อัยการ และเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายเกี่ยวกับ การคุ้มครองเสรีภาพในการแสดงออกและความคิดเห็น	ข้อสังเกตเชิงสรุปเกี่ยวกับ รายงานตามระยะฉบับที่ ๒ ของ ประเทศไทย ตามกติการะหว่าง ประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เผยแพร่เมื่อ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐
๒.	คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	- ข้อเสนอแนะให้รัฐภาคีจัดอบรมเชิงบังคับเพื่อช่วยให้ผู้พิพากษา ทนายความ และบุคลากรในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนประเด็นสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม - การอบรมเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานศาลในประเด็นการป้องกันและแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ รวมทั้งผู้หญิงและเด็ก - การฝึกอบรมครู ตลอดจนการเพิ่มความพยายามจัดการศึกษาแบบสองภาษาตั้งแต่ในชั้นประถมศึกษา และสนับสนุนโครงการการศึกษาในระดับชุมชนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์	ข้อสังเกตเชิงสรุปเกี่ยวกับ รายงานตามระยะฉบับที่ ๑ และ ๒ ของประเทศไทย ตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เผยแพร่เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กติกา Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒

ลำดับ	สรุปภาพรวมรายงานสถานการณ์ฯ ของรัฐบาล	ข้อท้าทายจากรายงานสถานการณ์ฯ ของรัฐบาล	หมายเหตุ
๑.	๑. มุ่งเน้นการศึกษา ตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการผนวกสิทธิมนุษยชนศึกษาไว้ในเนื้อหาบทเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยปรากฏในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ กลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม ๒. มีการสอนวิชาสิทธิมนุษยชนเป็นวิชาเลือกและวิชาบังคับในระดับมหาวิทยาลัย ในคณะต่างๆ เช่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ครุศาสตร์ เกษตรกรรม และในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สอนอบรม ครู อาจารย์ โดยมีสาระเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ หลักการปรัชญา และกลไกที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิมนุษยชนมีการอบรม กระบวนการยุติธรรม กระบวนการต่างประเทศ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ศาลยุติธรรม ได้ให้การอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ราชทัณฑ์ รวมทั้งบุคลากรฝ่ายตุลาการ ๓. สื่อมวลชนมีเสรีภาพในการนำเสนอข่าว โดยมีจรรยาบรรณสื่อมวลชนที่พัฒนาขึ้นร่วมกันโดยองค์กรอิสระและสมาคมผู้สื่อข่าว เป็นกรอบกว้างในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมประชาสัมพันธ์และสมาคมนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นกลไกกำกับดูแลกันเอง ยังพัฒนาและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องสำหรับสื่อมวลชนด้วย	๑. การมุ่งพัฒนาหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้เข้าใจง่ายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ๒. ขยายการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชนในระดับมหาวิทยาลัยให้เข้มข้นยิ่งขึ้น เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้และความเข้าใจในเชิงลึก ๓. ความจำเป็นในการเร่งพัฒนาบุคลากร ครู อาจารย์ในด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา โดยการแสวงหาความร่วมมือกับหุ้นส่วนต่างๆ ที่สนใจ นอกจากนี้ ๔. การพัฒนากลไกกำกับดูแลกันเองของสื่อให้มีความเข้มแข็งขึ้นโดยควรมุ่งแก้ไขปัญหา จรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวที่นำมาซึ่ง การเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง และความเกลียดชัง	แหล่งข้อมูล - กระทรวงการต่างประเทศ (http://humanrights.mfa.go.th/upload/pdf/UPR 2Thai.pdf)

รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒

ลำดับ	สรุปภาพรวมรายงานสถานการณ์ฯ ของภาคประชาสังคม	ข้อท้าทายจากรายงานสถานการณ์ฯ ของภาคประชาสังคม	หมายเหตุ
๒.	๑. การศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนยังไม่ครอบคลุมในพื้นที่ของกลุ่มชาติพันธุ์ อีกทั้งยังไม่มีการจัดสรรการเรียนรู้แก่เด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทย ๒. เด็กที่เป็นลูกของแรงงานต่างชาติดังกล่าวอาจพบ เด็กไร้สัญชาติ ไม่ได้รับการศึกษาต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพโดยได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ๓. ไม่มีการเรียนแบบสองภาษาแก่กลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเป็นการรักษาวัฒนธรรม และภาษาชนเผ่าเอาไว้ อีกทั้งการเรียนที่บ้านก็ไม่ได้รับการส่งเสริม (เป็นไปตามข้อสังเกตเชิงสรุปเกี่ยวกับรายงานตามระยะฉบับที่หนึ่งและสองของประเทศไทยของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม)	๑. รัฐบาลไม่ควรจัดสรรการอบรมสิทธิมนุษยชนให้แก่เจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่ควรจัดสรรให้กับชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ในทุกๆ ภาคส่วนของประเทศไทย ด้วย และควรจัดสรรให้ผู้ถูกละเลยในสังคมได้รับการอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษาเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าไม่มีใครที่ถูกกละเลย และทุกชุมชนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพได้ ๒. แม้เจ้าหน้าที่ทุกระดับจะได้รับการอบรมด้านสิทธิมนุษยชน แต่หลักการและมาตรฐานเรื่องสิทธิมนุษยชนยังไม่ได้รับการปฏิบัติเท่าที่ควร เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ	แหล่งข้อมูล – ข้อมูลโดยภาคประชาสังคม ๒๒ องค์การในประเทศไทยเพื่อการณรงค์คัดค้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน (https://www.upr-info.org/sites/default/files/general-document/pdf/upr_advocacy_factsheets_-_thailand2016-th.pdf)
๓.	ข้อเสนอแนะที่ไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจภายใต้กลไก UPR รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)	แผนการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ไทยได้รับ และคำมั่นโดยสมัครใจของไทยภายใต้กลไก UPR รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
	๑. ข้อเสนอแนะ (อาร์เมเนีย) ข้อ ๕๓. ขยายการดำเนินการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษาและฝึกอบรม ๒. คำมั่นโดยสมัครใจ ไทยจะส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษาและการสร้างความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน	หน่วยงานหลักในการปฏิบัติ (กรอบเวลาดำเนินการ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓) กรมคุ้มครองสิทธิฯ (ยธ.)/ กต. พม. ศธ. ศธ. กท. อส. ศาลยุติธรรม - จัดการประชุม/ อบรม/ สัมมนา เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องให้กับหน่วยงานราชการ และภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งกลุ่มนักเรียนนักศึกษา สภาคณะและเยาวชน สตรี และคนพิการ อย่างกว้างขวางและสม่ำเสมอ - เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนผ่านทางสื่อ/สิ่งพิมพ์หลากหลายรูปแบบ ศธ. - บรรจุสาระเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)	แหล่งข้อมูล – กระทรวงการต่างประเทศ (http://humanrights.mfa.go.th/upload/pdf/UPR2%20recs%20for%20printing.pdf) (http://humanrights.mfa.go.th/upload/pdf/UPR2%20POA2%20cabinet.pdf)

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	งานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
๑.	รายงานการศึกษาโครงการสำรวจและประมวลพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับการศึกษาระบบและตามอัธยาศัย (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖) โดย ดร.ทรงสรรค์ อุดมศิลป์	หลักสูตรด้านสิทธิมนุษยชน ควรเป็นการจัดการศึกษาที่มีลักษณะพลวัต (Dynamic) คือสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มุ่งเน้นการปฏิบัติได้จริงมากกว่าการศึกษาทฤษฎี จึงต้องจัดหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ควรเป็นลักษณะที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนทำหน้าที่เสมือนพี่เลี้ยง ด้านการฝึกอบรม - ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกอบรมคือ ๓ - ๕ วัน - กลุ่มเป้าหมายที่ควรให้การศึกษาคือฝึกอบรม ควรเน้นกลุ่มเป้าหมายที่ทำงานกับประชาชน เช่น ตำรวจ ครู อาจารย์ อัยการ ผู้พิพากษา นักกฎหมายและทนายความ - วิธีการฝึกอบรมที่ควรใช้ตามลำดับ คือ การทำกิจกรรมกลุ่ม การฝึกปฏิบัติ บทบาทสมมุติ การบรรยาย การทัศนศึกษา และการทดสอบหลังการสอน - เนื้อหาในการฝึกอบรม คือ จรรยาบรรณในวิชาชีพ ศาสนธรรม กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปรัชญาสากล และพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน - การสนับสนุนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาการเรียนรู้ต่าง ๆ การสนับสนุนด้านวิทยากร สื่อการเรียนการสอน สถานที่ฝึกอบรม และหลักสูตรการฝึกอบรมที่ก้าวหน้า สำหรับสื่อต้องการขอรับการบริการหนังสือ เอกสารประกอบ คู่มือสำหรับการสอน - ปัญหาการดำเนินการที่มักพบ ได้แก่ การขาดการติดตามผลหลังจากการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนที่มีต่อสาธารณชน การไม่มีเวลา ความไม่พร้อมของบุคลากร

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	งานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
๒.	รายงานการศึกษาโครงการวิจัยสำรวจและประเมินหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖) โดย ศ.วิทิต มันทาภรณ์ และคณะ	การเรียนการสอน ๑. มีการสอนสิทธิมนุษยชนไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อมมานานแล้ว ซึ่งวิชาโดยตรงมักจะอยู่ในคณะนิติศาสตร์และวิชาที่สอนทางอ้อมจะอยู่ในหลายศาสตร์ เนื้อหาสาระในหลายกรณีจะสอนเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญและในบางส่วนได้เชื่อมโยงกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ วิธีการสอนใช้การบรรยายเป็นหลัก ๒. จะต้องมีการเสริมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์เพื่อเพิ่มทักษะและกระตุ้นความรู้สึกด้านสิทธิมนุษยชนโดยตรง ควรเพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนเข้าไปในแต่ละคณะ ซึ่งอาจเป็นสหสาขาวิชา หรือวิชาเฉพาะดังเช่นในคณะนิติศาสตร์ ๓. ควรจะมีการเรียนครูผู้บรรยายวิชาสิทธิมนุษยชนระหว่างสถาบัน เพื่อจะได้ประโยชน์จากความรู้เฉพาะที่หลากหลาย ๔. ควรสร้างหลักสูตรเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ๕. ให้เสริมวิชาสิทธิมนุษยชนเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก ๖. ควรจัดทำประมวลรายวิชา มีการเพิ่มหนังสือ สื่อการสอนและตำราโดยให้มีการวิจัยควบคู่ไปด้วย ๗. การเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นระหว่างสถานการณ์ในประเทศและกรอบของสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เนื้อหา ๑. ควรเน้นการเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต ๒. การสอนจะต้องคำนึงถึงมิติสากล มิติท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมทางการเมืองที่เกี่ยวข้อง วิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอน ๓. ควรจะเน้นการเรียนการสอนเชิงรุกและการออกภาคสนามทำงานเชื่อมกับชุมชนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิตและการกระตุ้นทักษะความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ๔. ควรจัดทำค่ายสิทธิมนุษยชนเพื่อเยาวชน ๕. เน้นว่า สิทธิต้องรู้ด้วยการเห็นหรือปฏิบัติ หรือด้วยข่าวและสถานการณ์ทางสังคม

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	งานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
		การประเมินผล ๑. ควรประเมินผลการเรียนการสอนด้วยวิธีอื่นนอกจากเรื่องความรู้ ๒. ควรหาโอกาสประเมินผลระยะยาว ๓. ควรจะมีการฝึกอบรมครู ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรส่งวิทยากรไปร่วมบรรยายจัดให้นิสิต / นักศึกษาไปเยี่ยมเยียนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รวมถึงการจัดให้นิสิต นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานภาคฤดูร้อน ๔. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรจะมีนโยบายกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเพิ่มความสำคัญในเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษา ๕. ควรสนับสนุนสถาบันการศึกษาเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล (เช่น สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต) และการจัดฝึกอบรม ๖. ควรเร่งสร้างครุภัณฑ์ วิทยากรนำร่องในเรื่องสิทธิมนุษยชนในด้านต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องสิทธิมนุษยชนทั่วไปและสิทธิเฉพาะเรื่องของกลุ่ม
๓.	การสำรวจและประเมินผลการเรียนการสอนสิทธิมนุษยชนในสถานศึกษาดำกว่าอุดมศึกษา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖) โดย รศ.ดร.วไล ฤณ ป้อมเพชร	สถาบันการศึกษาจะต้องเห็นความสำคัญของสิทธิมนุษยชนศึกษาโดยมีความเข้าใจตรงกันว่าสิทธิมนุษยชนศึกษา หมายถึง การฝึกอบรมการถ่ายทอดและการใช้ความพยายามในการให้ข้อมูลเพื่อมุ่งสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน ทำความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนร่วมกัน และเน้นการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สิทธิมนุษยชน เช่น การสร้างกลุ่มผู้สนใจในรูปของชมรมรวบรวมเอกสาร หนังสือ และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนโครงการที่สนับสนุนคุณธรรมสิทธิมนุษยชน เป็นต้น นอกเหนือจากการยอมรับและการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนแล้ว สิทธิมนุษยชนในสถานศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ ขึ้นอยู่กับ ความตั้งใจจริง คุณภาพ ทักษะ และทัศนคติของครูผู้สอน ครูต้องได้รับการอบรมพิเศษเกี่ยวกับวิธีการสอนให้มีความรู้ ความเข้าใจและถ่ายทอดได้ โดยเน้นความเข้าใจและสร้างจิตสำนึก ปลูกฝังค่านิยมที่สนับสนุนการเคารพสิทธิมนุษยชน อันเป็นค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทย ได้แก่ เมตตา กรุณา ความมีน้ำใจ การแบ่งปัน ความปรองดอง รวมทั้งค่านิยมสากล ได้แก่ ความยุติธรรม เสรีภาพ ความเสมอภาค ความรับผิดชอบ ความรัก ความถูกต้องให้เข้าซึ่งเข้าไปในจิตใจ โดยเริ่มจากครอบครัว และโรงเรียน

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	งานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
		ดังนั้น การมีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาไม่ใช่เรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะถึงแม้จะมีหลักสูตร แต่ถ้าผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ไม่ตระหนักในคุณค่าของสิทธิมนุษยชน สิทธิมนุษยชนก็ไม่เกิด แต่ความสำคัญของสิทธิมนุษยชนศึกษาอยู่ที่ทัศนคติที่ดีและการมีสำนึกในเรื่องสิทธิมนุษยชน การได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับบุคลากรของสถานศึกษาทุกระดับ รวมทั้งผู้ปกครองและนักเรียน โดยมีการอบรม จัดกิจกรรม โครงการส่งเสริมคุณธรรม บูรณาการเข้าสู่การอบรมจริยธรรม การเล่น การอยู่ร่วมกัน เพื่อให้สิทธิมนุษยชนเป็นวิถีชีวิตของทุกคนในสถานศึกษา

๒.๔.๓ สรุปผลจากการอภิปรายกลุ่มย่อยในการสัมมนาในโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมวายุภักษ์ ๒ ชั้น ๔ ศูนย์ประชุมวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทราบายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

แนวคิดการอภิปราย

มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมแต่ละกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอใน ๓ ประเด็นได้แก่

๑. ความสำคัญของการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในการปฏิบัติงาน
(สถานการณ์และการดำเนินการเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับในการทำงานปัจจุบัน)

๒. ข้อเสนอแนะต่อร่างแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓. ข้อเสนออื่น ๆ ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

วิทยากร

๑. นายพิทยา จินาวัฒน์ อธิบดีอัยการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

๒. นายสมพงษ์ แก้วเจริญไพศาล ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

๓. ดร.พิมพ์รักษ์ ดุษฎีอิสริยกุล ผู้จัดการโครงการประเทศไทย มูลนิธิ ฟรีดริช เนมานันท์

สรุปการอภิปรายความเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวมของผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อย ดังนี้

กลยุทธ์	ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง
๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย	๑) จัดลำดับกลุ่มเป้าหมายที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิและเร่งดำเนินการ ๒) เสริมสร้างศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่เครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ๓) เสริมสร้างความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่องค์กรภาคประชาชน ๔) ให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่ผู้ปฏิบัติงาน ๕) ทำให้บัณฑิตนักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ เช่น สร้างช่องทางอาชีพหลังจากจบการศึกษา ๖) มุ่งเน้นกิจกรรมการให้ความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชนกับอาจารย์ผู้สอน การศึกษา หรือ ผลักดันให้วิชาสิทธิมนุษยชนเป็นวิชาบังคับ ๗) วิทยากรผู้สอนต้องมีประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน ๘) กลุ่มผู้นำท้องถิ่นต้องมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ๙) ปรับปรุงทัศนคติการให้บริการประชาชนของเจ้าหน้าที่รัฐต้องเคารพสิทธิมนุษยชน ๑๐) เพิ่มหลักสูตรกลุ่มเป้าหมายให้แก่ เจ้าหน้าที่ทหาร ๑๑) จัดทำหลักสูตรสิทธิมนุษยชนให้กับเยาวชนและเจ้าหน้าที่รัฐให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ๑๒) จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ๑๓) หลักสูตรต้องมีเนื้อหาครอบคลุมทั้งวิชาการและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายผู้ปฏิบัติ ๑๔) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีแนวทางการจัดทำคู่มือสิทธิมนุษยชนสำหรับครู เพื่อใช้สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ๑ - ๓ (อยู่ระหว่างการหาภาคีเครือข่ายร่วม) ๑๕) การให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยส่งเสริมการอ่าน

กลยุทธ์	ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง
	๑๖) มุ่งเน้นให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนตั้งแต่ระดับปฐมวัย โดยยึดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ส่งเสริมการทำดี ป้องปรามเมื่อทำผิด บูรณาการความรู้ในวิชาลูกเสือ เนตรนารี และมีกิจกรรมการลงพื้นที่จริง ๑๗) เห็นด้วยกับการสร้างหลักสูตรสิทธิมนุษยชน ซึ่งต้องมีความหลากหลาย ครอบคลุมทุกภาคส่วน โดยเพิ่มกระบวนการติดตามและประเมินเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ๑๘) สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมมีเนื้อหาการอบรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนบ้าง มีการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาให้ความรู้
๒ พัฒนาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชนและสร้างแหล่งเรียนรู้	๑) การพัฒนาเครื่องมือ เช่น ตำราวิชาการ คู่มือการปฏิบัติหน้าที่ในประเด็นสิทธิต่าง ๆ ซึ่งต้องสามารถใช้ได้จริงและสอดคล้องกับบริบทของสังคม ๒) มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้ และสร้างเครื่องมือให้ผู้ปฏิบัติงาน ๓) พัฒนามาตรฐานของเครื่องมือโดยบูรณาการการเชื่อมโยงกับเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดมาตรฐานกลาง โดยคำนึงถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการปกป้องผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ๔) ควรพัฒนาเครื่องมือด้านนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ไทยแลนด์ 4.0 ๕) ใช้ประโยชน์จากศูนย์ประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ๖) ทุกมหาวิทยาลัยควรมีศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ๗) ผลักดันบทบาทของ กสม. ในการประสานกับอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ในการสร้างตำราเรียนด้านสิทธิมนุษยชน ตำราที่เป็นภาษาไทยจากเอกสารแปล ๘) การให้ความรู้ด้านสังคมและสิทธิมนุษยชน ๙) ให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนกับสิทธิสาธารณสุข ๑๐) มุ่งเน้นส่งเสริมความรู้ในกลุ่มเป้าหมายเด็กเล็ก ๑๑) จัดลำดับกลุ่มเป้าหมายในการเร่งส่งเสริมความรู้ ๑๒) สร้างกลไกเพื่อคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
๓ ค้นหา สนับสนุนส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL)	๑) มุ่งเน้นการทำงานร่วมกับเครือข่ายเพื่อค้นหาบุคคลต้นแบบในทุกระดับ ทั้งจากระดับครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชน ประเทศ โดยใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกแก่หน่วยงานต่าง ๆ ๒) เพิ่มบุคคลต้นแบบด้านธุรกิจสิทธิมนุษยชน ๓) สร้างองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน Human Rights City ๔) ควรมีกิจกรรมและแนวทางการต่อยอด เช่น มีเวทีให้บุคคลต้นแบบเผยแพร่ความรู้หรือร่วมลงพื้นที่เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ
๔ การสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน	๑) มีการรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในการทำงาน ๒) ใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากที่สุด มุ่งเน้นความรวดเร็วในการประเมินผล และสร้างการสื่อสารกับสังคม

กลยุทธ์	ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง
	๓) การนำเสนอข่าวด้านสิทธิมนุษยชนและผลงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างต่อเนื่องโดยเผยแพร่ในช่องทางที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ๔) ให้ความสำคัญกับการเผยแพร่สถานการณ์สิทธิมนุษยชนเป็นประจำอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยในรอบเดือน หรือการจัดทำรายการเพื่อให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนโดยยก Case study กรณีศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องมีบทบาทเป็น Think Tank วิเคราะห์และประมวลองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ๕) การสื่อสารสาธารณะต้องครอบคลุมถึงระดับชุมชน ๖) ทำการสำรวจความคิดเห็นประชาชนเพื่อปรับปรุงช่องทางการสื่อสารให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย ๗) มุ่งเน้นกลุ่มผู้ผลิตสื่อออนไลน์และสื่อละครทีวีที่มีความรุนแรงสมควรต้องแก้ไข โดยให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนกับผู้ผลิตสื่อละครทีวี รวมทั้งสื่อออนไลน์ ๘) การสร้าง Ambassador Contact Point เพื่อเน้นย้ำช่องทางติดต่อของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ประชาชนรับทราบง่าย เช่น ฮอตไลน์ และมีการโปรโมต สร้างแบรนด์ ให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๙) มีวิธีการประชาสัมพันธ์และพัฒนาสื่อให้มีความน่าสนใจ ผลานการสร้างความรู้ตระหนักด้านสิทธิมนุษยชนในช่องทางที่เป็นกระแสนิยม เช่น โซเชียลออนไลน์ วิทยุออนไลน์ ๑๐) จัดทำอินโฟกราฟฟิค หรือละครสั้น เผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์
๕ ติดตาม วิเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะ และเข้าไปมีส่วนร่วมในแผน ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ของหน่วยงานต่าง ๆ และจัดทำแผนความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	๑) มุ่งเน้นการทำวิจัย โดยสนับสนุนการจ้างที่ปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนในการทำวิจัย ๒) ทำการวิจัยให้ครอบคลุมทุกด้าน ๓) ขับเคลื่อนการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยบูรณาการงานด้านสิทธิมนุษยชนกับทุกภาคส่วน ๔) การทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของผู้เข้าร่วมในกลุ่มย่อย เช่น - สถาบัน TIJ มีกิจกรรม Youth Forum กรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ จัด Forum หลักนิติธรรม - สมาคมสายใยครอบครัว – มีคู่มือผู้ช่วยจิตเวช หลักสูตรดูแลผู้ป่วยจิตเวช เน้นการไม่เลือกปฏิบัติในระบบประกันสังคม เป็นกระบอกเสียงให้แก่ผู้ป่วยจิตเวช - มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม – มีการปรับปรุงหลักสูตรในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ โดยสอดแทรกเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชน อยู่ระหว่างรอการอนุมัติ
๖ ขยายประเด็นสิทธิมนุษยชนจากวาระโลกเพื่อสร้างความรับรู้และผลักดันให้	๑) ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายองค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๒) นำ UNGP มาต่อยอด ๓) มุ่งเน้นประเด็นค้ำมนุษย์

กลยุทธ์	ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง
เกิดการดำเนินการให้สอดคล้องตามวาระโลก	
๗ จัดให้มีศูนย์กลางการบูรณาการและการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub)	๑) ควรเร่งดำเนินการจัดตั้งศูนย์กลางการประสานงานข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนโดยร่วมกับสถาบันอื่น ๆ และเครือข่าย กสม. โดยใช้วิธีการส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย ๒) การจัดทำฐานข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นระบบ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดได้ เช่น เขียนรายงาน โดยแยกแยะสถิติต่าง ๆ ให้ชัดเจน และทำให้ทราบแนวโน้มด้านสิทธิมนุษยชนได้ ๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรเป็นศูนย์กลางด้านฐานข้อมูลสิทธิมนุษยชนการประสานข้อมูลด้านเรื่องราวเรียนระหว่างกันได้ ๔) ตัวอย่างศูนย์ข้อมูลสิทธิมนุษยชนของผู้เข้าร่วม เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช – มีชุดวิชากฎหมายสิทธิมนุษยชน ๖ หน่วยกิต มีชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ มีศูนย์กฎหมายสิทธิมนุษยชน วิจัย เผยแพร่ด้านสิทธิมนุษยชน เครือข่ายสิทธิมนุษยชนและมนุษยชนธรรม ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน เช่น วารสาร การประชุมนักกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชน ๕) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดทำเว็บไซต์ Human rights Center เผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชน เอกสารประกอบการประชุมด้านสิทธิมนุษยชน และเอกสารที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกัสิทธิมนุษยชน และร่วมเป็นวิทยากรให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนแก่หน่วยงานที่ร้องขอ จัดการอบรมให้ความรู้เรื่องหลักการและพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ
๘ สร้างดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ในรัฐกิจ ธุรกิจ ประชากิจ	๑) เห็นด้วยกับการมีดัชนีชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะทำให้สามารถมองเห็นสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศได้ชัดเจน แต่ต้องสร้างเกณฑ์ชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชนให้มีมาตรฐานโดยร่วมมือกับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ตัวชี้วัด ๒) เน้นการประเมิน Public Service โดยใช้ Human Rights Base Approach บูรณาการกับการประเมินที่มีอยู่แล้ว ทำอย่างต่อเนื่อง เน้นตอบแบบสอบถาม ๓) ควรครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔) กระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนปรับปรุงกระบวนการรับเรื่องราวเรียนและเยียวยา ๕) ตัวชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชน ควรรวมถึงการจัดบริการพื้นฐานของรัฐหรือรัฐสวัสดิการที่มีคุณภาพ
อื่น ๆ	๑) จัดสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2565 รวมทั้งจัดสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ของแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเพิ่มเติม จัดทำคู่มือและแผ่นพับเพื่อเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าว

แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
ตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
ตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

แผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

ประกอบด้วย

๑ ยุทธศาสตร์ ๘ กลยุทธ์ ครอบคลุม ๓ ด้าน (การสร้างความรู้ความเข้าใจ การสร้างความตระหนัก และการสื่อสารสาธารณะ) ดังนี้
ยุทธศาสตร์ : ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน สื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมทั้งผลงานสำคัญของ กสม. ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย (การสร้างความรู้ความเข้าใจ)

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชนและสร้างแหล่งเรียนรู้ (การสร้างความตระหนัก)

กลยุทธ์ที่ ๓ ค้นหา สนับสนุน ส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL) (การสร้างความตระหนัก)

กลยุทธ์ที่ ๔ การสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน (การสื่อสารสาธารณะ)

กลยุทธ์ที่ ๕ ติดตาม วิเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะ และเข้าไปมีส่วนร่วมในแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของหน่วยงานต่าง ๆ และจัดทำแผนความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ (การสร้างความรู้ความเข้าใจ)

กลยุทธ์ที่ ๖ ขยายประเด็นสิทธิมนุษยชนจากเวทีโลกเพื่อสร้างความรับรู้และผลักดันให้เกิดการดำเนินการให้สอดคล้องตามวาระโลก (การสื่อสารสาธารณะ)

กลยุทธ์ที่ ๗ จัดให้มีศูนย์กลางการบูรณาการและการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub) (การสร้างความรู้ความเข้าใจ)

กลยุทธ์ที่ ๘ สร้างดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ใน รัฐบาล ธุรกิจ องค์กร (การสร้างความตระหนัก)

กลยุทธ์	กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลาดำเนินการให้เสร็จ (ปีงบประมาณ)									
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑				ปีงบประมาณ ๒๕๖๒				๖๓	๖๔
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4		
๑ ให้หลักสิทธิมนุษยชนศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย	๑) การสร้างหลักสูตร Human Rights Executive Program (HREP) และการจัดฝึกอบรม	ผู้นำหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานทุกภาคส่วน	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม	←			→		↔			↔	↔
	๒) การบูรณาการการนำเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชนไปบรรจุไว้ในหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูงที่จัดโดยองค์กรอื่น	หน่วยงานที่จัดอบรมหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูง	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม	↔									
	๓) การสร้างหลักสูตรและคู่มือสิทธิมนุษยชนต้นแบบ	ภาครัฐ ภาคการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน ภาค ประชาสังคม กลุ่ม เปราะบาง ภาคธุรกิจ สื่อมวลชน	อ.กสม. ส่งเสริม คณะทำงานร่วม สำนักส่งเสริม			↔	→						
	๔) โครงการนำร่องในการขับเคลื่อนหลักสูตรต้นแบบ	สถานศึกษาและหน่วยงาน นำร่องในทุกภาคส่วน	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม						↔	→			
๒ พัฒนาเครื่องมือเพื่อ ส่งเสริมความรู้ความ เข้าใจด้านสิทธิ มนุษยชนและสร้าง แหล่งเรียนรู้	๑) การสร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและ สถาบันการศึกษา	ชุมชนและประชาชน กลุ่ม เฉพาะ กลุ่มเปราะบาง นักต่อสู้สิทธิ	สำนักส่งเสริม เครือข่าย กสม. หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง		↔	→							
	๒) การสร้างเครื่องมือเพื่อการสื่อสารเรื่องสิทธิ มนุษยชนในรูปแบบต่าง ๆ	ชุมชนและประชาชนกลุ่ม เฉพาะ กลุ่มเปราะบาง นัก ต่อสู้สิทธิ	สำนักส่งเสริม เครือข่าย กสม. หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง		↔	→							
	๓) การประกวดนวัตกรรมการเรียนรู้ด้านสิทธิ มนุษยชน	ชุมชนและประชาชนกลุ่ม เฉพาะ กลุ่มเปราะบาง นักต่อสู้สิทธิ	สำนักส่งเสริม เครือข่าย กสม. หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง					↔	→				
๓ ค้นหา สนับสนุน ส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือ องค์กรต้นแบบด้านสิทธิ มนุษยชน (Human Rights IDOL)	๑) การค้นหา สนับสนุน ส่งเสริม และเชิดชูให้ มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL) ในพื้นที่นำร่อง	พ่อ แม่ ครู อาจารย์ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้นำชุมชน ผู้นำ ศาสนา (บ้าน ๓ หลัง)	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม					↔	→				
๔ การสื่อสาร สาธารณะเพื่อสร้าง วัฒนธรรมสิทธิ มนุษยชน	๑) สรุปข่าวสิทธิมนุษยชนประจำสัปดาห์	ประชาชนทั่วไป	สำนักส่งเสริม กสม. /ผู้บริหาร	←									→
	๒) การเผยแพร่ผลงานของกสม. ในรอบสัปดาห์	ประชาชนทั่วไป	สำนักส่งเสริม กสม. /ผู้บริหาร	←									→
	๓) สร้างเครือข่ายในการเผยแพร่สถานการณ์สิทธิ มนุษยชนและข่าวของ กสม.	สื่อมวลชน	สำนักส่งเสริม			↔	→						
	๔) การมี Press briefing	สื่อมวลชน	สำนักส่งเสริม	←									→
	๕) การอบรมและมอบรางวัลนักข่าวสิทธิมนุษยชน	สื่อมวลชน	สำนักส่งเสริม			↔	→						
	๖) สร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับผู้บริหารของ องค์กรสื่อ (Press luncheon/Press Study Tour)	สื่อมวลชน	สำนักส่งเสริม		←								→
	๗) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบ IT	บุคลากรสำนักงาน	สำนักส่งเสริม สำนักวิจัย	↔	→								
๕ ติดตาม วิเคราะห์ ให้ ข้อเสนอแนะ และเข้าไปมี ส่วนร่วมในแผน ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติ การ หรือกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สิทธิมนุษยชนและจัดทำ แผนความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑) จัดทำรายงาน บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ ความก้าวหน้า ประจำปี ในการปฏิบัติตามพันธกิจของรัฐบาลไทย	หน่วยงานภาครัฐ	อ.กสม. ส่งเสริม คณะทำงาน ฯ สำนักส่งเสริม				↔			↔	→		
	๒) การจัดทำแผนความร่วมมือด้านการ ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน	หน่วยงานภาครัฐ	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม			↔							
๖ ขยายประเด็นสิทธิมนุษยชน จากภาวะโลกเพื่อสร้างความ รับรู้และผลักดันให้เกิดการ ดำเนินการให้สอดคล้องตาม วาระโลก	๑) บูรณาการให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษาให้อยู่ ในการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุ SDG และ UNGP	หน่วยงานภาครัฐ	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม สำนักวิจัย	←									→
	๒) ส่งเสริมและติดตามการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุ SDG เป้าหมายที่ ๔ และ UNGP	หน่วยงานภาครัฐ	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม สำนักวิจัย	←									→
	๓) จัดตั้งศูนย์กลางการบูรณาการและการเรียนรู้ด้านสิทธิ มนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub) ในสำนักงาน กสม.	หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบัน การศึกษา และ ประชาชนทั่วไป	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม	←			→						
	๔) จัดทำฐานข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ด้าน สิทธิมนุษยชน	หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และ ประชาชนทั่วไป	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม	←			→						
๗ จัดให้มีศูนย์กลาง การบูรณาการและการ เรียนรู้ด้านสิทธิ มนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub)	๓) จัดให้มีการประชุมเสวนาเพื่อแสวงหาความ ร่วมมือในประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา	หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบัน การศึกษา และ ประชาชนทั่วไป	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม			↔							
	๔) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อทุก ภาคส่วนด้วยวิธีการ บูรณาการสิทธิมนุษยชน ศึกษาเข้าไปในกิจกรรมของภาคนั้นๆ	บุคลากร ในสำนักงาน กสม. /ศูนย์ประสาน งานด้านสิทธิมนุษยชน ในภูมิภาค	อ.กสม. ส่งเสริม สำนักส่งเสริม				↔						
๘ สร้างดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ใน วัฏจักร ธุรกิจ ประชากิจ	๑) จัดทำแผนโครงการเพื่อจัดทำดัชนี Thailand Human Rights Index : Thailand HRI ร่วมกับ สถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านสิทธิ	หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป	สำนักส่งเสริม และประสานงาน เครือข่าย					↔	→				

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
กลยุทธ์ที่ ๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย	๑) การสร้างหลักสูตร Human Rights Executive Program (HREP) และการจัดฝึกอบรม	- UDHR ข้อ 26 - ICESCR ข้อ 13 - CEDAW ข้อ 10 - CRC ข้อ 29 - CERD ข้อ 7 - CAT ข้อ 10 - ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อ 33-34 และ ข้อ 78-82 - The Paris Principles ข้อ 3F - CRPD ข้อ 4, 8 - แผนปฏิบัติการระยะที่ 2 โครงการโลกแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษา (A/HRC/15/28) - ปฏิญาเอดินเบอระข้อ A - UNGP - ปฏิญาสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (A/RES/66/137) ข้อ 7, 8, 9 - SDG เป้าหมายที่ 4 - UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	ผู้นำหรือผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา และองค์กรระหว่างประเทศ	๑) ปรับปรุงหลักสูตรสิทธิมนุษยชนสำหรับผู้บริหารที่สำนักงาน กสม. เคยออกแบบไว้แล้ว ๒) ดำเนินการจัดทำหลักสูตร HREP โดยประสานกับสถาบันสิทธิมนุษยชนที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชน อาทิ สถาบันพระปกเกล้า สถาบันสร้างชาติ Nation Building Institute	๑) ได้แนวทางและข้อมูลสำหรับการจัดทำหลักสูตร HREP ๒) จัดทำหลักสูตร HREP แล้วเสร็จ	๑) คณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	๑) คณะทำงานที่จัดตั้งขึ้น ๒) สถาบันพระปกเกล้า ๓) สถาบันสร้างชาติ Nation Building Institute	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๗ ๒) กลยุทธ์ ๔.๑ และ ๔.๓ ในแผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕				๓) มีการจัดฝึกอบรมโดยมีผู้เข้ารับการอบรมตรงตามกลุ่มเป้าหมายและผู้เข้ารับการอบรมผ่านการทดสอบร้อยละ ๘๐	๒) ดำเนินการฝึกอบรมตั้งแต่ไตรมาสที่ ๓-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๒) ดำเนินการฝึกอบรมทุกไตรมาสที่ ๒	ดำเนินโครงการฝึกอบรมทุกไตรมาสที่ ๒	ดำเนินโครงการฝึกอบรมทุกไตรมาสที่ ๒		

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)	
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ – ๖๒	๖๓ – ๖๔
กลยุทธ์ที่ ๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย	๒) การบูรณาการการนำเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชนไปบรรจุไว้ในหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูงที่จัดโดยองค์กรอื่น	- UDHR ข้อ 26 - ICESCR ข้อ 13 - CEDAW ข้อ 10 - CRC ข้อ 29 - CERD ข้อ 7 - CAT ข้อ 10 - ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อ 33-34 และ ข้อ 78-82 - The Paris Principles ข้อ 3F - CRPD ข้อ 4, 8 - แผนปฏิบัติการระยะที่ 2 โครงการโลกแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษา (A/HRC/15/28) - ปฏิญาเอตินเบอร์ของ A - UNGP - ปฏิญญาสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (A/RES/66/137) ข้อ 7, 8, 9 - SDG เป้าหมายที่ 4 - UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	๑) หน่วยงานที่จัดอบรมหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูง - สถาบันพระปกเกล้า - นักปกครองระดับสูง - วปอ. - สมาคมศิษย์เก่า วปอ. - วิทยาลัยตลาดหลักทรัพย์ - สำนักงานศาลยุติธรรม - สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง โดย มีหลักสูตร พสพ. ใน ๓ เหล่าทัพ สตช. และ กทม.) ๒) หน่วยงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ	๑) ประสานกับหน่วยงานที่จัดอบรมหลักสูตรของผู้บริหารระดับสูง ๒) จัดเตรียมเอกสารวิชาการและวัสดุประสงค์การหรือ outcome based learning ๓) จัดทำ HR Module พื้นฐานเพื่อประกอบการนำไปบูรณาการ อาทิ Fundamental HR Module, SDG & HR Module , Customized Module etc. ๔) การบูรณาการเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชนและการศึกษาค้นคว้าผลงานวิชาการด้านสิทธิมนุษยชน ในหลักสูตรฝึกอบรม	๑) ได้แนวทางและข้อมูลสำหรับการจัดทำหลักสูตร HREP ๒) จัดทำหลักสูตร HREP แล้วเสร็จ ๓) มีการจัดฝึกอบรมโดยมีผู้เข้าร่วมอบรมตรงตามกลุ่มเป้าหมายและผู้เข้ารับการอบรมผ่านการทดสอบร้อยละ ๘๐ ๔) มีหลักสูตรการฝึกอบรมระดับสูงโดยองค์กรอื่นที่บูรณาการเนื้อหาด้านสิทธิมนุษยชนและการศึกษาค้นคว้าด้านสิทธิมนุษยชนไม่น้อยกว่า ๓ หลักสูตร	๑) คณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในไตรมาสที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๖๑ – ๖๒	๖๓ – ๖๔
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑) ร่างพระราชบัญญัติ ฯ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ มาตรา ๒๗ ๒) กลยุทธ์ ๔.๑ และ ๔.๓ ในแผนยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕									

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)	
						ผู้รับผิดชอบ หลัก	หน่วยที่ขอ ความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔
กลยุทธ์ที่ ๑ ให้มีหลักสูตรสิทธิ มนุษยชนศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ หลากหลาย	๓) การสร้าง หลักสูตรและ คู่มือสิทธิ มนุษยชน ต้นแบบ (โดยการ ติดตาม ทบทวนและ ปรับปรุง หลักสูตรที่ กสม. เคย จัดทำมา และของ หน่วยงานใน ภาคการศึกษา อื่น ๆ)	• UDHR ข้อ 26 • ICESCR ข้อ 13 • CEDAW ข้อ 10 • CRC ข้อ 29 • CERD ข้อ 7 • CAT ข้อ 10 • ปฏิญญากรุงเวียนนา และแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อย่อย 33-34 และ ข้อ 78- 82 • The Paris Principles ข้อ 3F • CRPD ข้อ 4 , 8 • แผนปฏิบัติการระยะ ที่ 1 โครงการโลกแห่ง สหประชาชาติว่าด้วย สิทธิมนุษยชนศึกษา (A/59/525/Rev.1) • ปฏิญญาเอดินเบอเร ข้อ A • UNGP • ปฏิญญาสากลแห่ง สหประชาชาติว่าด้วย สิทธิมนุษยชนศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐	๑) กลุ่มนักเรียน ปฐมวัย ถึงระดับ มัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และ ระดับอุดมศึกษา ครู อาจารย์ ๒) หน่วยงาน ภาครัฐ ๓) หน่วยงาน ภาคเอกชน และ ภาคธุรกิจ ๔) หน่วยงานภาค ประชาสังคม ๕) สถานศึกษา ๖) เครือข่าย องค์กรด้านสิทธิ มนุษยชนทั้งใน และต่างประเทศ	๑) การจัดตั้ง คณะทำงานติดตาม ทบทวนและปรับปรุง หลักสูตรที่ กสม. และของหน่วยงานใน ภาคการศึกษาอื่น ๆ เคยจัดทำ ๒) มีการประสาน ความร่วมมือกับ หน่วยงานภาค การศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อความร่วมมือใน การจัดทำหลักสูตร และการนำไปปฏิบัติ ๓) มีหลักสูตร หลักสูตรและคู่มือ สิทธิมนุษยชน ต้นแบบ	๑) ได้ข้อมูลหลักสูตร ที่ หลักสูตรที่ กสม. และของหน่วยงานใน ภาคการศึกษาอื่น ๆ เคยจัดทำ ๒) มีความร่วมมือกับ หน่วยงานภาค การศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อความร่วมมือใน การจัดทำหลักสูตร และการนำไปปฏิบัติ ๓) มีหลักสูตร หลักสูตรและคู่มือ สิทธิมนุษยชน ต้นแบบ	๑) คณะอนุ กรรมการ ด้านส่งเสริม การเคารพ สิทธิ มนุษยชน ๒) สำนัก ส่งเสริมและ ประสานงาน เครือข่าย กสม.	๑) เติรือ ข่าย กสม. ทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน ๒) สำนักงาน การศึกษานานาชาติ MOU ร่วมกับ กสม.	กิจกรรมที่ ๓ ดำเนินการใน ไตรมาสที่ ๓-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการใน ไตรมาสที่ ๒-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑) ร่าง พระราชบัญญัติ คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชน แห่งชาติ มาตรา ๒๗ ๒) กลยุทธ์ ๔.๑ และ ๔.๓ ในแผนยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕	๔) โครงการ นำร่องในการ ขับเคลื่อน หลักสูตร ต้นแบบ	• ข้อ A • UNGP • ปฏิญญาสากลแห่ง สหประชาชาติว่าด้วย สิทธิมนุษยชนศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐	๑) สถานศึกษา และหน่วยงานนำ ร่องในทุกภาค ส่วน	๑) จัดอบรม วิธีการใช้หลักสูตร แบบ TOT ให้กับ หน่วยงานที่จะนำ หลักสูตรไปใช้	๑) มีสถานศึกษาและ หน่วยงานนำร่อง ๒) มีการจัดอบรม วิธีการใช้หลักสูตร ให้กับสถานศึกษา หน่วยงานนำร่อง	๑) คณะอนุ กรรมการ ด้านส่งเสริม การเคารพ สิทธิ มนุษยชน ๒) สำนัก ส่งเสริมและ ประสานงาน เครือข่าย กสม.	๑) เติรือ ข่าย กสม. ทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน ๒) สำนักงาน การศึกษานานาชาติ MOU ร่วมกับ กสม.	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการใน ไตรมาสที่ ๒-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการใน ไตรมาสที่ ๒-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
		(A/RES/66/137) ข้อ 3, 4, 5, 6, 9, 10 • SDG เป้าหมายที่ 4 • UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจ ของไทย ข้อ 4		๒) จัดให้มีการติดตามและประเมินผลในการนำหลักสูตรไปใช้	๓) มีการติดตามและประเมินผลในการนำหลักสูตรไปใช้					

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕	เรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชน (Human rights Innovative learning)	- SDG เป้าหมายที่ 4 - UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4		(Human rights Innovative learning)	๒) ได้นวัตกรรมการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ๒) มีการนำนวัตกรรมไปเผยแพร่ในวงกว้าง			๑-๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑		

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)			
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕	
กลยุทธ์ที่ ๓ ค้นหา สัมภาษณ์ ส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน	๑) การค้นหา สัมภาษณ์ ส่งเสริม และเชิดชูให้มีบุคคลหรือองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights IDOL)	• UDHR ข้อ 26 • ICESCR ข้อ 13 • CEDAW ข้อ 10 • CRC ข้อ 29 • CERD ข้อ 7 • CAT ข้อ 10 • ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อย่อย 33-34 และ ข้อ 78-82 • The Paris Principles ข้อ 3A4,3B,3G • ปฏิญญาสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (A/RES/53/144) • CRPD ข้อ 4 , 8 • ปฏิญญาเอดินเบระ ข้อ A • UNGP	บุคคลสถานะต่าง ๆ ได้แก่ พ่อ แม่ ครู อาจารย์ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้นำอุดมการณ์ ผู้นำศาสนา และหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนสังคมนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	๑) จัดทำคู่มือเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลและองค์กรต้นแบบ ๒) จัดการประกวดบุคคลและองค์กรต้นแบบ จัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดเกณฑ์ การดำเนินการ ประกวดและคัดเลือกบุคคลและองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน ๓) เผยแพร่บุคคลและองค์กรต้นแบบในพื้นที่ให้สังคมรับรู้ สนใจอย่างต่อเนื่อง ๔) ขยายผลบุคคลและองค์กรต้นแบบไปสู่พื้นที่ อื่น ๆ	๑) กลุ่มเป้าหมายรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลและองค์กรต้นแบบ ๒) ได้บุคคลและองค์กรต้นแบบที่ประชาชนให้ความสนใจและยอมรับ ๓) บุคคลและองค์กรต้นแบบได้รับการขยายผลอย่างต่อเนื่อง	๑) คณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชน และ สถาบันการศึกษา	ดำเนินการในไตรมาสที่ ๑-๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕	
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑)ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๗ ๒)กลยุทธ์ ๔.๒ ในแผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕											

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)			
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕	
กลยุทธ์ที่ ๔ การสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน	๑) สรุปรายชื่อกิจกรรมที่ ๑ และ ๒ ดำเนินการในทุกไตรมาส	• UDHR ข้อ 26 • ICESCR ข้อ 13 • CEDAW ข้อ 10 • CRC ข้อ 29 • CERD ข้อ 7 • CAT ข้อ 10 • ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อ 33-34 และ ข้อ 78-82 • The Paris Principles ข้อ 3F, 3 • CRPD ข้อ 4, 8 • แผนปฏิบัติการ โครงการโลกแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษา ระยะที่ 3 A/HRC/27/28	ประชาชนทั่วไป ประชาชนทั่วไป สื่อมวลชน	๑) การวิเคราะห์ข่าวและการแสดงจุดยืนด้านสิทธิมนุษยชนต่อประเด็น Current Issue – Real Time และเผยแพร่ผลงาน กสม. ในช่องทางเครือข่ายเป็นประจำทุกสัปดาห์ ๒) สร้างเครือข่ายและช่องทางเผยแพร่ที่หลากหลายช่องทาง ๓) สร้างรายการวิทยุประจำที่มีความน่าสนใจในเนื้อหาและผู้ดำเนินรายการ	๑) มีช่องทางสื่อสารที่รวดเร็ว หลากหลาย ๒) ระดับความสม่ำเสมอของการสุ่ข่าว และการเผยแพร่ผลงานในรอบสัปดาห์ ๓) ระดับความรวดเร็วในการรับรู้และตอบสนองของประชาชน	๑) คณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	๑) กสม. และผู้บริหารสำนักงาน กสม. ๒) ผู้บริหารระดับสูงในองค์กรสื่อมวลชน	กิจกรรมที่ ๑ และ ๒ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๑ และ ๒ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๑ และ ๒ ดำเนินการในทุกไตรมาส	
	๔) การมี Press briefing ในสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่มีความละเอียดอ่อน	• ปฏิญญาเอดินเบอระข้อ A • UNGP • ปฏิญญาสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (A/RES/66/137) ข้อ 6,9,10 • SDG เป้าหมายที่ 4 • UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	สื่อมวลชน	๔) จัดทำแผนในการ Press briefing และมีกิจกรรม Press briefing	๑) มีแผนและกิจกรรมการ Press briefing อย่างต่อเนื่อง	๓) เครือข่าย กสม. ด้านสื่อมวลชน	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส	
	๕) มอบรางวัลและการอบรมนักข่าวสิทธิมนุษยชน	• SDG เป้าหมายที่ 4 • UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	สื่อมวลชน	๕) มีการอบรมและมอบรางวัลนักข่าวสิทธิมนุษยชนโดยสอดคล้องกับหลักสูตรและกิจกรรมของสมาคมนักข่าว	๑) มีหลักสูตรการอบรมและกิจกรรมการมอบรางวัลอย่างต่อเนื่อง	๕) ดำเนินการในไตรมาสที่ ๑-๔	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๕ ดำเนินการในทุกไตรมาส
	พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕			สื่อมวลชน	๖) จัดประชุมภายในระหว่างผู้บริหารเพื่อ	๑) มีการประชุมภายในระหว่างผู้บริหารเพื่อ		กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการในทุกไตรมาส
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑) ราชพระราชบัญญัติ ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๗ และ มาตรา ๓๓ ๒) กลยุทธ์ ๔.๔ ใน แผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕											

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
	๖) สร้างความสัมพันธ์ในระดับผู้บริหารขององค์กรสื่อ (Press luncheon/Press Study Tour)		บุคลากร สำนักงาน กสม.	หรือประเด็นสิทธิมนุษยชน ๓) มีการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบ IT	หรือประเด็นสิทธิมนุษยชนเป็นประจำ ๑) มีนวัตกรรมและการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง			ไตรมาสที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๖ ดำเนินการทุกไตรมาส
	๗) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบ IT							กิจกรรมที่ ๗ ดำเนินการในไตรมาสที่ ๑-๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑		

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบ หลัก	หน่วยเพื่อ ความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
๒) กลยุทธ์ ๔.๑ และ ๔.๓ ใน แผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕		• SDG เป้าหมายที่ 4 • UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจ ของไทย ข้อ 4								

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
กลยุทธ์ที่ ๖ ขยายประเด็นสิทธิมนุษยชนจากวาระโลกเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง ผลักดันให้เกิดการดำเนินการให้สอดคล้องตามวาระโลก	๑) บูรณาการให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา อยู่ในการขับเคลื่อนการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุ SDGs และ UNGP	- UDHR ข้อ 26 - ICESCR ข้อ 13 - CEDAW ข้อ 10 - CRC ข้อ 29 - CERD ข้อ 7 - CAT ข้อ 10 - ปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อย่อย 33-34 และ ข้อ 78-82 - The Paris Principles ข้อ 3B, 3C, 3D - CRPD ข้อ 4, 8 - ปฏิญญาเอดินบอเร ข้อ A - UNGP - ปฏิญญาสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนศึกษาและการฝึกอบรม (A/RES/66/137) ข้อ 9, 12 - SDG เป้าหมายที่ 4 - UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒) หน่วยงานภาครัฐ ๓) หน่วยงานภาคเอกชน ๓) หน่วยงานภาคธุรกิจ ๔) หน่วยงานภาคประชาสังคม ๕) สถาบันการศึกษา ๖) เครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑) หน่วยงานทุกภาคส่วนที่รับผิดชอบ เป้าหมาย SDG เป้าที่ ๔	๑) ทำการศึกษา รายงานความเชื่อมโยงเป้าหมาย SDG ๑๗ เป้าหมายกับประเด็นสิทธิมนุษยชน (SDG.Humanrights.dk) ๒) ประสานงานเพื่อให้เกิดการตระหนักและบูรณาการให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา มีบทบาทในการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑) มีการระบุตัวชี้วัดว่าตัวชี้วัดใดเป็นตัวชี้วัดในมิติสิทธิมนุษยชน ๒) มีการปรับปรุงข้อมูลในตัวชี้วัดให้เป็นปัจจุบัน ๓) มีการนำประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษาไปขยายผลในกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง	๑) คณะกรรมการส่งเสริมด้านการพัฒนาลิทธิ ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	๑) หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๓	๒) ส่งเสริมการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุ SDG เป้าหมายที่ ๔ และ UNGP			๑) ระบุประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนในเป้าหมายที่ ๔ (ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา) ๒) ขับเคลื่อนให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษาบรรลุผลตาม SDG 2030	๑) มีการออกรายงานเผยแพร่ความก้าวหน้าในการบรรลุ SDG เป้าหมายที่ ๔ ในประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษาตามรอบระยะเวลา (Periodic report)					

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบ หลัก	หน่วยที่ขอ ความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
๒)กลยุทธ์ ๔.๔ ใน แผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕										

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยต่อความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
กลยุทธ์ ที่ ๗ จัดให้พันธมิตรกลาง การบูรณาการและ การเรียนรู้ด้านสิทธิ มนุษยชนศึกษา (Human Rights Education & Learning Hub)	๑) จัดตั้ง ศูนย์กลาง การบูรณาการ และการ เรียนรู้ด้าน สิทธิมนุษยชน ศึกษาใน สำนักงาน กสม.	- UDHR ข้อ 26 - ICESCR ข้อ 13 - CEDAW ข้อ 10 - CRC ข้อ 29 - CERD ข้อ 7 - CAT ข้อ 10 - ปฏิญญากรุงเวียนนา และแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 ข้อย่อย 33-34 และ ข้อ 78- 82 - The Paris Principles ข้อ 3F, 3G - CRPD ข้อ 4, 8 - ปฏิญาเอดินเบอระ ข้อ A - UNGP - ปฏิญญาสากลแห่ง สหประชาชาติว่าด้วย สิทธิมนุษยชนศึกษา และการฝึกอบรม (A/RES/66/137) ข้อ 6,9,12,13 - SDG เป้าหมายที่ 4	กลุ่มเป้าหมายใน กิจกรรมที่ ๑-๓ ได้แก่ ๑) หน่วยงาน ภาครัฐ ๒) หน่วยงาน ภาคเอกชน และ ภาคเอกชนภาค ธุรกิจ ๓) หน่วยงานภาค ธุรกิจ ๔) หน่วยงานภาค ประชาสังคม สถาบันการศึกษา และเครือข่าย องค์กรด้านสิทธิ มนุษยชนทั้งใน และต่างประเทศ ๕) ประชาชน ทั่วไป	๑) ปรับปรุง โครงสร้างและ กระบวนการ ดำเนินงานภายใน ของ กสม. โดยเพิ่ม กลุ่มงานเพื่อรองรับ การจัดตั้งศูนย์สิทธิ มนุษยชนศึกษาแบบ ครบวงจรใน สำนักงาน กสม.	๑) มีกลุ่มงาน ศูนย์กลางการ บูรณา การและการเรียนรู้ ด้านสิทธิมนุษยชน ศึกษา	๑) คณะอนุ กรรมการ ด้านส่งเสริม การเคารพ สิทธิ มนุษยชน ๒) สำนัก ส่งเสริมและ ประสานงาน เครือข่าย	๑) เครือข่าย ของ กสม. ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ สถาบันการ ศึกษา ๒) สถาบันการ ศึกษาที่ MOU กับ กสม.	กิจกรรมที่ ๑ และ ๒ ดำเนินการใน ไตรมาสที่ ๑ - ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑		
หมายเหตุ : ตอบสนอง ๑)ร่าง พระราชบัญญัติ ฯ คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชน แห่งชาติ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๓	๒) จัดทำ ฐานข้อมูล และรวบรวม องค์ความรู้ ด้านสิทธิ มนุษยชน			๑) รวบรวมและ พัฒนาองค์ความรู้ ด้านสิทธิมนุษยชน ตามพันธกรณี ประเทศไทยเป็นภาคี ๒) จัดการความรู้ ด้านสิทธิมนุษยชน (HRE Knowledge Management - KM) โดยมีองค์ความรู้ ทักษะ ความ เชี่ยวชาญ	๑) มีกรรมากรรมและ พัฒนาองค์ความรู้ ด้านสิทธิมนุษยชน ตามพันธกรณี ๒) มีการจัดการ ความรู้ด้านสิทธิ มนุษยชน KM					กิจกรรมที่ ๓ ดำเนินการใน

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบหลัก	หน่วยที่ขอความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
๒) กลยุทธ์ ๔.๑ และ ๔.๓ ในแผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕	๓) จัดให้มีการประชุมเสวนากับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคมสถาบันการศึกษา และเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อหาความร่วมมือในการประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา	UPR รอบที่ 2 - ข้อ 53-54 - คำมั่นโดยสมัครใจของไทย ข้อ 4	กลุ่มเป้าหมายในกิจกรรมที่ ๑-๓ ได้แก่ ๑) หน่วยงานภาครัฐ ๒) หน่วยงานภาคเอกชน และ ๓) หน่วยงานภาคธุรกิจ ๔) หน่วยงานภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และเครือข่ายองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในและต่างประเทศ ๕) ประชาชนทั่วไป	๑) จัดการคัดเลือกบุคลากรที่มีความเหมาะสม ๒ จัดฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมแก่บุคลากร ๓) ดำเนินการให้บริการภายใต้ความพร้อมด้านต่าง ๆ	๑) ประเด็นสิทธิมนุษยชนศึกษา ๑) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ๒) จำนวนผู้ใช้บริการ ๓) ทักษะการให้บริการ	๑) คณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ๒) สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	๑) เครือข่ายของ กสม. ทั่วภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา	ไตรมาสที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในไตรมาสที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส	กิจกรรมที่ ๔ ดำเนินการในทุกไตรมาส
	๔) จัดให้มีการบริการให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่อทุกภาคส่วนว่าด้วยวิธีการ		บุคลากรในสำนักงาน กสม./ศูนย์ประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค							

กลยุทธ์	กิจกรรม	มาตรฐาน สิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการ/แผนปฏิบัติ	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ		ระยะเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)		
						ผู้รับผิดชอบ หลัก	หน่วยที่ขอ ความร่วมมือ	๖๑ - ๖๒	๖๓ - ๖๔	๖๕
	บูรณาการสิทธิ มนุษยชน ศึกษาเข้าไป ในกิจกรรม ของภาคส่วน นั้นๆ									

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ ๒๓ /๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน

ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน นั้น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจส่งเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ได้กำหนดพันธกิจในเรื่องส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในหลักสิทธิมนุษยชนแก่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียมกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของคณะกรรมการดังกล่าว

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนสอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านบริหาร ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ จึงให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ และประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านบริหาร ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติบดี ไยพูล	อนุกรรมการ
๑.๓	นางสาวชมพูนุช บัวบังศรี	อนุกรรมการ
๑.๔	นายไพสิฐ พาณิชย์กุล	อนุกรรมการ
๑.๕	นายวิสัยศ งามขำ	อนุกรรมการ
๑.๖	นายสมพงษ์ แก้วเจริญไพศาล	อนุกรรมการ
๑.๗	ผู้ช่วยศาสตราจารย์โอฬาร ถินบางเตียว	อนุกรรมการ
๑.๘	นายโสพล จริงจิตร	อนุกรรมการ
๑.๙	นายสันติ ลาตตีพี	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๑๓	เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๔	เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	ผู้ช่วยเลขานุการ

/๒. หน้าที่และอำนาจ ...

๒. หน้าที่และอำนาจ

๒.๑ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอน ตลอดจนการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชน การศึกษา การสำรวจ การวิจัย การประเมินผล และการพัฒนาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างเครือข่ายสิทธิมนุษยชนศึกษา การส่งเสริมและเสริมสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา

๒.๒ ดำเนินการพัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายและเหมาะสม

๒.๓ ดำเนินการส่งเสริมการศึกษา และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา เพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน ให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

๒.๔ ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

สั่ง ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ) วัส ดิงสมิตร

(นายวัส ดิงสมิตร)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ ๒๔ / ๒๕๖๐

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐

ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐
แต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน นั้น

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพ
สิทธิมนุษยชนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๙) ประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม
ด้านบริหาร ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงแต่งตั้งนายสมพงษ์ แก้วเจริญไพศาล
เป็นอนุกรรมการ เพิ่มเติม ในคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน นอกนั้นให้เป็นไปตาม
คำสั่งเดิมทุกประการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รักษาการแทน

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ ๒๑ /๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน

ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๖ (๕) ในการสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน มาตรา ๒๗ (๑) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับบุคคล หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้ และพัฒนาความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งในการให้ความช่วยเหลือหรือเยียวยาแก่ผู้ถูกละเมิด สิทธิมนุษยชน และมาตรา ๒๗ (๒) ส่งเสริมและเผยแพร่ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปตระหนักถึง สิทธิมนุษยชนของแต่ละบุคคลที่ทัดเทียมกัน และการเคารพในสิทธิมนุษยชนของบุคคลอื่นซึ่งอาจแตกต่างกัน ในทางวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และศาสนา นั้น

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจ ตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านบริหาร ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการด้านส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน โดยมี องค์ประกอบ และหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	คณะกรรมการ
๑.๓ รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นายโสพล จริงจิตร)	คณะกรรมการ
๑.๔ ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางสาวสุธาดา เมฆรุ่งเรืองกุล)	คณะกรรมการ
๑.๕ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย	คณะกรรมการ
๑.๖ ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชน	คณะกรรมการและเลขานุการ
๑.๗ นางสาวจิราพร อาจเจริญ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๘ นายธิตินันท์ สายวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. หน้าที่และอำนาจ

๒.๑ ดำเนินการพัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามแผนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการ ที่หลากหลายและเหมาะสม

/๒.๒ ดำเนินการ...

๒.๒ ดำเนินการส่งเสริมการศึกษา และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อส่งเสริม
การเคารพสิทธิมนุษยชน ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึง
ความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

๒.๓ ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

สั่ง ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิศ ดิงสมิตร)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และทิศทางการดำเนินงานของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วิสัยทัศน์

"เป็นสถาบันอิสระในการร่วมสร้างสังคมให้เคารพสิทธิมนุษยชน"

พันธกิจ

1. ดำเนินงานให้เกิดการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย พันธกรณีระหว่างประเทศ ด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตาม
2. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในหลักสิทธิมนุษยชน แก่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียมกัน
3. ทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายอย่างเป็นระบบ ด้วยกระบวนการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน
4. ประสานความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2565

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ส่งเสริมและติดตามให้ทุกภาคส่วนของสังคมเกิดความตระหนักและเคารพสิทธิมนุษยชนตามที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายไทย และพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตาม

ยุทธศาสตร์ที่ 2

เน้นการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างหรือระบบการบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึงการดำเนินธุรกิจภาคเอกชน โดยการขับเคลื่อนและผลักดันอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3

มุ่งการทำงานร่วมกับเครือข่ายภายในประเทศและพันธมิตรในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการสร้างพลัง (synergy) ในการทำงานร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน สื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมทั้งผลงานสำคัญของ กสม. ต่อสาธารณะชนอย่างถูกต้องและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 5

เสริมสร้างและพัฒนากระบวนการทำงานและการบริหารจัดการองค์กรให้เกิดผลสัมฤทธิ์

กลยุทธ์ที่ 1.1 ติดตามและผลักดันให้ภาคธุรกิจปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่สำคัญของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

กลยุทธ์ที่ 1.2 ติดตามและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามแผนสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ 2.1 เน้นภารกิจในดัชนีการให้ข้อเสนอแนะ นโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายคดีรัฐสภาและคดีรัฐธรรมนูญที่สำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ 2.2 กำหนดประเด็นปัญหาหรือพื้นที่สำคัญในการปฏิบัติงานประจำปี

กลยุทธ์ที่ 2.3 สนับสนุนบทบาทของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ 3.1 พัฒนากลไกดำเนินงานและจัดให้มีแผนการทำงานร่วมกับภาคเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมให้สถาบันวิชาการในท้องถิ่นเป็นเวทีของชุมชน เพื่อการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 3.3 เสริมสร้างความร่วมมือกับพันธมิตรในเวทีระหว่างประเทศ ในการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประโยชน์ในการทำงานและพัฒนาศักยภาพขององค์กร

กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนางานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจัดให้มีแผนในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการที่หลากหลายและเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 4.2 พัฒนาสื่อหลากหลายรูปแบบเพื่อการสื่อสารสิทธิมนุษยชนและชี้แจง แสดงท่าทีที่ชัดเจน ต่อปัญหาและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่สำคัญอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 4.3 จัดให้มีศูนย์กลางความรู้และแหล่งข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน

กลยุทธ์ที่ 4.4 พัฒนาการสื่อสารองค์กร/การประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์ที่ 5.1 ปรับปรุงกระบวนการทำงานในการกิจหลักขององค์กร (Core Business Process Redesign)

กลยุทธ์ที่ 5.2 พัฒนาระบบบริหารจัดการ หรือยุทธศาสตร์ และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5.3 พัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

กลยุทธ์ที่ 5.4 จัดให้มีสถาบันพัฒนาระบบและองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนภายใต้การกำกับดูแลของ กสม.

กลยุทธ์ที่ 5.5 พัฒนาระบบการทำงานขององค์กรให้ทันสมัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัล (Digital)

